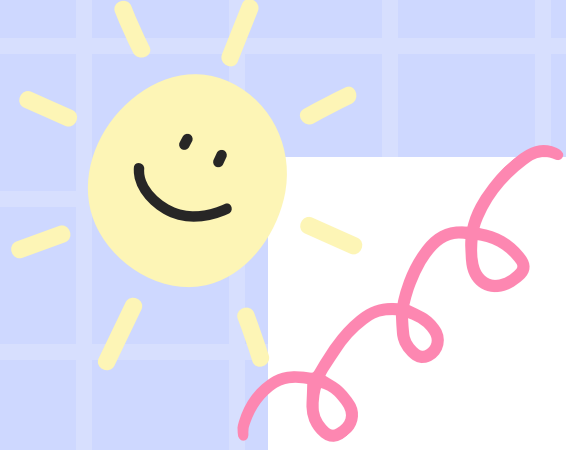

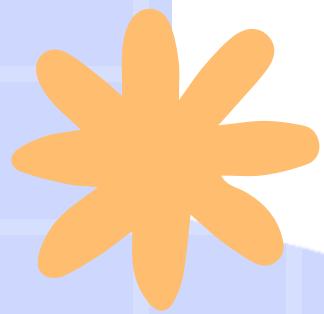
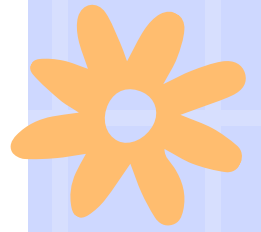
เรื่อง คำไทยแท้

HELLO

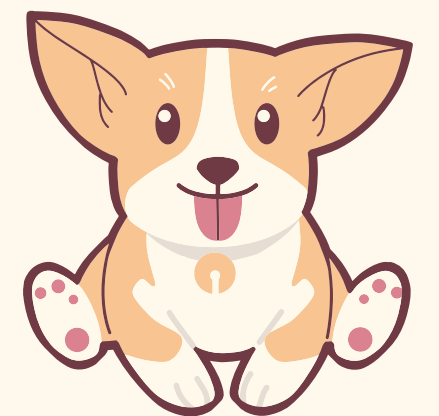

ลักษณะคำไทยแท้

1. คำไทยแท้ส่วนมากเป็นคำพยางค์เดียว
เรียกว่าเป็น ภาษาคำโดด แต่ละคำมีความ
หมายสมบูรณ์ในตัวเอง เช่น ปู่ ย่า แขน ขา
หมา แมว ฟ้า ฝน มืด ตู๋ ๆ ฯลฯ

1.1 การกร่อนเสียง คือ คำ 2 คำ เมื่อพูดเร็ว ๆ
ทำให้ออกเสียงคำแรกสั้นลงกลายเป็นคำ 2 พยางค์
เช่น

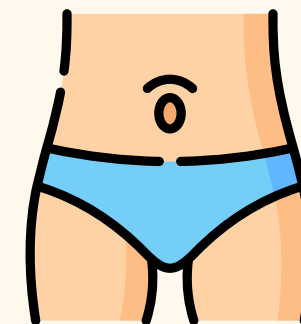
ตาวัน เป็น ตะวัน

หมากม่วง เป็น มะม่วง

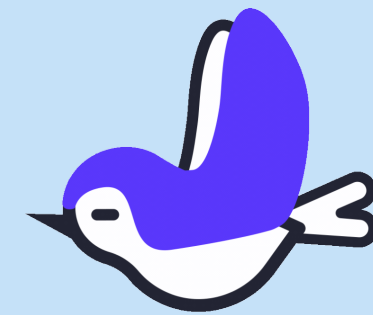
สายต้อ เป็น สะต้อ

1.2 การแทรกเสียง คือ การเติมพยางค์ลงไป
ตรงกลางระหว่างคำ 2 คำ เช่น

นกจอก เป็น นกกระจอก

ลูกเต๋อก เป็น ลูกกระเด๋อก

1.3 การเติมพยางค์หน้า คือ การเติมพยางค์ที่หน้าคำมูล
โดยให้มีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น

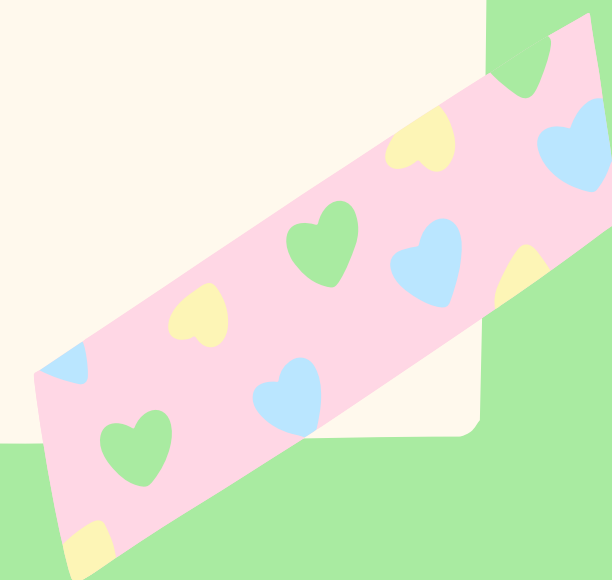

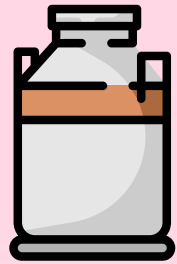
ทำ เป็น กระทำ

โจน เป็น กระโจน

เตี้ยว เป็น ประเตี้ยว

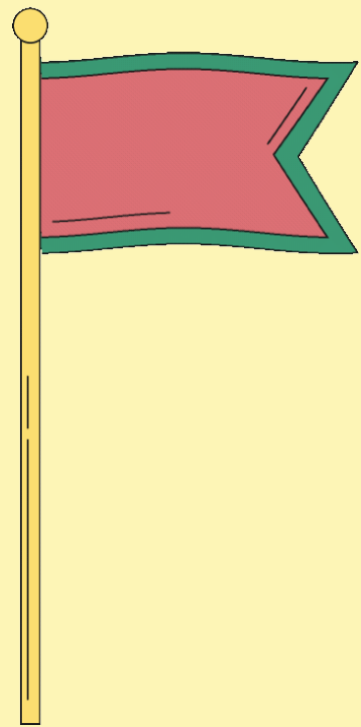

2. คำไทยแท้เป็นคำที่มีตัวสะกดเดียว ไม่มีตัวตาม
และสะกดตรงตามมาตรา คือ
แม่กก สะกดด้วยตัว ก เช่น กัก เด็ก ลูก จอก
แม่กง สะกดด้วยตัว ง เช่น เก่ง นิ่ง พิง ถัง
แม่กด สะกดด้วยตัว ด เช่น กด ปิด อด ปุด
แม่กน สะกดด้วยตัว น เช่น กิน นอน ชุน เห็น

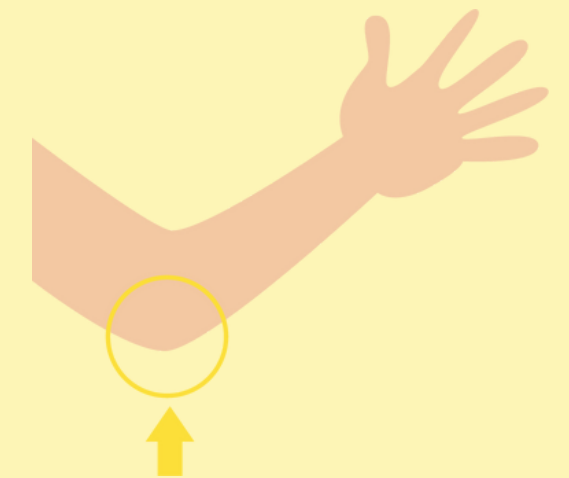
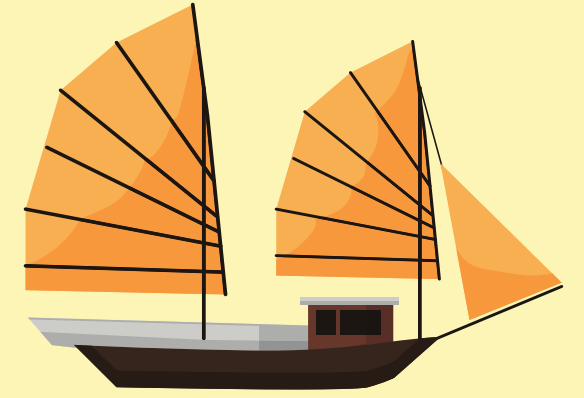
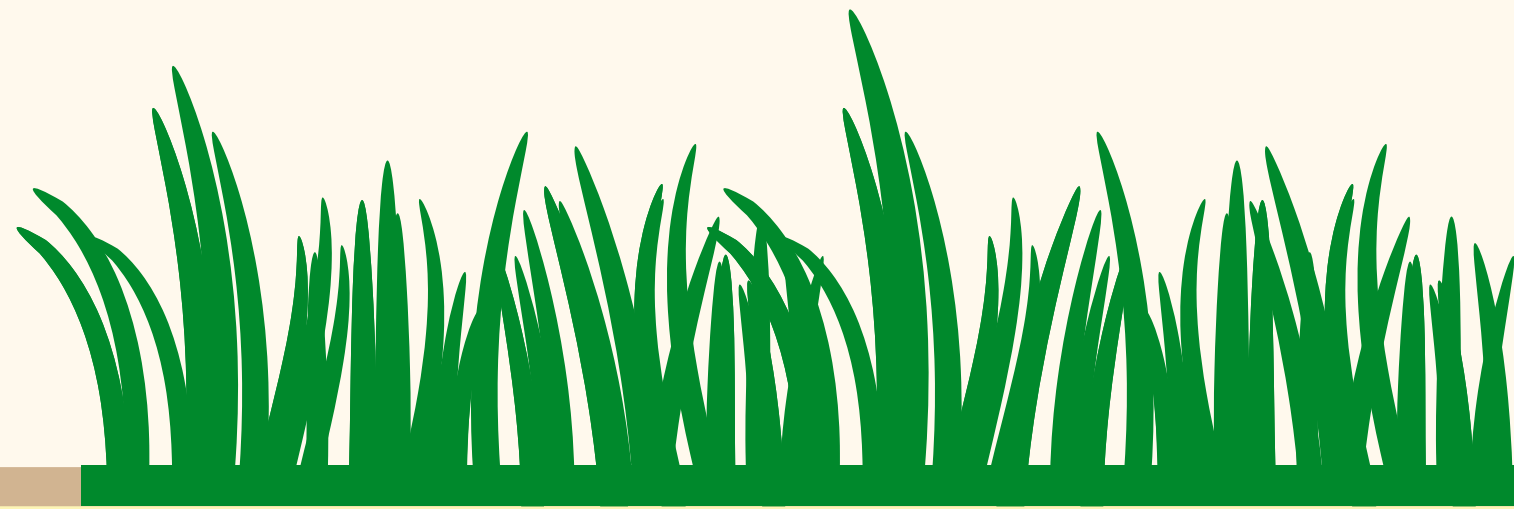
แม่กบ สะกดด้วยตัว บ เช่น กบ แคม จบ ชุบ
แม่กม สะกดด้วยตัว ม เช่น ชาม หอม ดั้น ตุ่ม
แม่เกอว สะกดด้วยตัว ว เช่น แมว หิว ข้าว หนาว
แม่เกย สะกดด้วยตัว ย เช่น คอย ขาย ป่วย ตาย

3. คำไทยแท้จะไม่ใช้พยัญชนะ

ข ณ ฌ ฎ ฏ จ्ञ ท ณ ฌ ฎ ศ ษ พ
ยกเว้นบางคำต่อไปนี้ที่เป็นคำไทย
ได้แก่ ข่า เขียน ระฆัง ข้อง ตะเข้
ใหญ่ หน้า เต่า ณ ฌ ฌ เธอ
สำภา ภาย เสร้า คึก คอก คอ
ศก

4. คำไทยจะใช้ "ใจ" (ไม้้วน) มี 20 คำ
คือ ใหญ่ ใหม่ ให้ สะกั ใช้ ฝู ใจ ใส่
หลง หลอ ใคร ใคร่ ใบ ใส่ ใด ใน ใช้ ใต้
ไข้ ใย ไกล

๕. คำไทยจะมีรูปวรรณยุกต์กำกับ
ทำให้ออกเสียงต่างกัน
มีความหมายต่างกัน เช่น
ปา หมายถึง ชดไปด้วยอาการยกแขนขึ้น
สูงแล้วเอี้ยวตัว
ป่า หมายถึง ที่ที่มีต้นไม้ต่าง ๆ ขึ้นมา
ป้า หมายถึง พี่สาวของพ่อหรือแม่ คำ
เรียกหญิงที่ไม่รู้จักแต่มัก
มีอายุแก่กว่าพ่อหรือแม่

6. คำไทยไม่นิยมใช้ตัวการ์ตูน
และคำควบกล้ำ เช่น เด็ก รุ่ง
เล่น ใน สวน

